

2haka v. -de; b. fast; b. upp
sig (vard.)
haklband s.
hake s. -n hakar
hakelbössa s. (hist.)
hakiformig adj. -t -a
haklgrop s.
hakig adj. -t -a (miner.) *hakig* brott
halkors s.
hakkorsflaggas s.
hakkapp s.
hakning s.; regelbrott i is-hockey
haklparentes s. parentest-tecknen [och]
haklsäkigg s.
haklspets s.
1hal adj. -t -a halkig; (bildl.) falsk
2hal s. -et el. -en; pl. = (sjö.)
hala v. -de dra till sig rep el. tåg; b. (ner) flaggan
halare s. -n; pl. =, best. pl. *balarna* (finl. o. vard.) över-dragskläder, overall
hallgatt s. (sjö.)
halhet s.
hallis s.
1halka s. -n
2halka v. -de
halklbana s.; för övningsköring med bil
halkig adj. -t -a
halkighet s.
halklkrock s.
halklkörning s.
halkning s.
halklolycka s.
halklrisk s.
halklskydd s.
halklsäker adj.
halklvarning s.
hall s. -en -ar
Halland avstavas *Hall-land* namn
hallandsmål avstavas *hall-landsml* s. -et dialekt
hallandssöm avstavas *hall-landsös* s.
halldörr s.
halleluja [-ja' el. -lu'-] interj.

hallelujalrop s.
hallelujalsång s.
hallick s. -en -ar (vard.) utenör
halling s. -en -ar dans
hallinkast s. -et; pl. =
hallmöbel s.
hallon s. -et; pl. =
hallonbuske s.
hallonbåtar s. pl.; godsaker
hallonkräm s.
hallonmask s. -en -ar
hallonröd adj.
hallonsaft s.
hallonsnår s.
hallonsylt s.
hallontärtas s.
hallrätt s. (hist.)
hallspiegel s.
hallstämpel s. känne-märke, prägel
hallstämpla v.
hallstämpling s.
hallucination s. -en -er sinnessvalla
hallucinatorisk [-o'-] adj. -t -a
hallucinera v. -de (psykiatr.) ha hallucinationer
1hallucinogen [-je'n] s. -en el. -et; pl. -er el. = ämne som framkallar hallucinationer
2hallucinogen [-je'n] adj. -t -a
1hallå [-å'] interj.
2hallå [-å'] s. -et (vard.) oväsen, uppståndelse; ett väldigt h.
1hallåa [-å'-] s. -n *hallåor* (vard.) kvinnlig program-annonsör
2hallåa [-å'-] v. -de (vard.) fungera som kvinnlig programannonsör
hallåkvinnas s.; o.
hallåman s., till *1man* programmannsör el. programledare i radio o. teve
hallårop s.
halländsk avstavas *hall-ländsk* adj. -t -a
halländska avstavas *hall-*

länska s. -n *halländskor*
1 ej pl.; folkmål **2** kvinna
hallänning avstavas *hall-länning* s. -en -ar
halm s. -en
1halma s. oböjl. ett b. spel
2halma v. -de täcka el. beströ med halm, svepa i halm
halmalpjäs s.
halmaspel s.
halmibal s. -en -ar
halmibolster s.
halmibädd s.
halmiflätas s.
halmiflätning s.
halmfärgad adj.
halmigul adj. -t -a
halmhatt s.
halmig adj. -t -a; b. gödsel
halmikärve s.
halmimadrass s.
halmimatta s.
halmipress s. -en -ar
halmirep s.
halmisko s.
halmislöjd s.
halmistack s.
Halmstad(s)lbo el. **halm-stad(s)lbo** s. -n -r inv. i Halmstad
Halmstad(s)llax s.
halmistrå s.
halmítak s.
halmítäckning s.
halmítäckt adj.
halmiviska s.
halning s.
halo [ha'-] s. -n; pl. -r el. -er (meteor.) ljusgård omkring sol el. måne
halolefekta s. (psykol.)
halofenomen s.
halogen [-je'n] s. -en -er (kem.) om grundämnena fluor, klor, brom, jod o. astat
halogenlampa s.
halogenljus s.
halogensträlkastare s.
hals s. -en -ar kroppsdel m.m.; (sjö.) tåg i segel; *segla för babords halsar*
halsa v. -de (vard.) dricka